

13. Chaplinskaia, Iu.A. (2014). Organizatsiia provedeniia sledstvennogo eksperimenta [Organization of an investigative experiment]. *Zhurnal nauchnykh publikatsii aspirantov i doktorantov – Journal of scientific publications of graduate and doctoral students*, № 2 (92), 54–56. [in Russian].
14. Chernetskyi, O.K. (2011). Pidhotovka do provedennia slidchoho eksperymentu [Preparation for the investigative experiment]. *Uchenie zapysky Tavrycheskoho natsyonalnoho unyversyteta im. V.I. Vernadskoho. Seryia «Iurydycheske nauky»*. – *Scientific notes of the Tavrichesky National University named after V.I. Vernadsky. Series "Legal Sciences"*, Vol. 24 (63). № 1, 345–350. [in Ukrainian].

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.3.3.2>

NORMATYWNE I PRAWNE PODSTAWY ADMINISTRACYJNOPRAWNEGO MECHANIZMU OCHRONY FUNDUSZU LEŚNEGO UKRAINY

Viktor Barchuk

aspirant

Naukowo-Badawczego Instytutu Prawa Publicznego (Kijów, Ukraina)

ORCID ID: 0000-0002-2610-7895

e-mail: Viktor_Barchuk@ukr.net

Adnotacja. Artykuł poświęcono ujawnieniu treści i istoty normatywnych i prawnych podstaw administracyjnoprawnego mechanizmu ochrony funduszu leśnego Ukrainy. Określono normatywno-prawne podstawy administracyjnoprawnego mechanizmu ochrony funduszu leśnego Ukrainy jako podstawowe przepisy prawa administracyjnego o kierunku ogólnoprawnym i konkretnoprawnym określające cechy działalności administracji publicznej w ogóle, a w kontekście realizacji administracyjnoprawnej ochrony funduszu leśnego Ukrainy w szczególności, a także regulujących zasady wdrożenia w realizację prawną niezbędnych działań w celu zapewnienia jego bezpieczeństwa. Warunkowo analizowane podstawy są podzielone na dwie grupy. Udowodniono, że ochrona funduszu leśnego Ukrainy jest złożonym zjawiskiem prawnym, bez którego wyrażonej regulacji niemożliwe jest zapewnienie jej bezpieczeństwa jako cennego zasobu społeczno-gospodarczego narodu ukraińskiego.

Słowa kluczowe: mechanizm administracyjnoprawny zabezpieczenie bezpieczeństwa, fundusz leśny Ukrainy, podstawy prawne, ochrona.

REGULATORY AND LEGAL FUNDAMENTALS OF THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL MECHANISM OF FOREST PROTECTION OF THE FOREST FUND OF UKRAINE

Viktor Barchuk

Graduate Student

The Research Institute of Public Law (Kyiv, Ukraine)

ORCID ID: 0000-0002-2610-7895

e-mail: Viktor_Barchuk@ukr.net

Abstract. The article is devoted disclosure of content and essence normative-legal bases administrative-legal mechanism protection forest fund of Ukraine. The normative-legal bases administrative-legal mechanism protection forest fund of Ukraine is a basic provisions of administrative legislation of general and concrete-legal direction defining features of activity public administration in general and in the context of implementation administrative-legal protection forest fund of Ukraine in particular. They also regulate procedure for implementing the necessary measures to ensure its safety. Conditionally considered principles are classified into two groups. It is proved that the protection of the forest fund of Ukraine is a complex legal phenomenon without clear regulation of which the possibility of ensuring its safety as a valuable socio-economic resource of the Ukrainian people is excluded.

Key words: administrative-legal mechanism, ensuring safety, forest fund of Ukraine, normative-legal bases, protection.

НОРМАТИВНО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО МЕХАНІЗМУ ОХОРОНИ ЛІСОВОГО ФОНДУ УКРАЇНИ

Віктор Барчук

аспірант

Науково-дослідного інституту публічного права (Київ, Україна)

ORCID ID: 0000-0002-2610-7895

e-mail: Viktor_Barchuk@ukr.net

Анотація. Стаття присвячена розкриттю змісту та сутності нормативно-правових засад адміністративно-правового механізму охорони лісового фонду України. Визначено нормативно-правові засади адміністративно-правового механізму охорони лісового фонду України як основні положення адміністративного законодавства загальноправового та конкретно-правового спрямування, що визначають особливості діяльності публічної адміністрації загалом та в контексті здійснення адміністративно-правової охорони лісового фонду України зокрема, а також регламентують порядок втілення в правореалізацію необхідних заходів щодо забезпечення його схоронності. Умовно аналізовані засади класифіковано на дві групи. Доведено, що охорона лісового фонду України – це комплексне правове явище без чіткої регламентації якого унеможливлене забезпечення його схоронності як цінного суспільно-економічного ресурсу Українського народу.

Ключові слова: адміністративно-правовий механізм, забезпечення схоронності, лісовий фонд України, нормативно-правові засади, охорона.

Постановка проблеми. Термінологія законодавства не містить визначення ні поняття, ні терміну «засади» та приналежних до них категорій, хоча він є в назві 347 документів і ще в більшій кількості – в текстах цих документів (Приходько, 2020: 88). При цьому цей термін останнім часом у доктрині права використовується досить часто, однак не зовсім виважено (Шишка, 2015: 144), що вже спричинило виникнення проблеми спекуляцій в науці, проявом яких є вживання наукоподібної термінології без урахування змісту та семантичного тлумачення вживаних термінів (Шишка, 2015: 144). Це дослідження присвячене розкриттю змісту та сутності нормативно-правових засад адміністративно-правового механізму охорони лісового фонду України, актуальність розгляду якого обумовлена необхідністю виокремлення векторів подальшого нормативного врегулювання розвитку сфери лісових відносин на якісно-нових засадах.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Досліджувана проблематика не є абсолютно новою для адміністративно-правової науки України, адже окремі її особливості були предметом наукових пошуків таких вчених як: О. Корчинський, А. Приходько, М. Фролов, Р. Шишка та інших. Однак динаміка розвитку суспільних відносин, у тому числі адміністративно-правових, що стосуються охорони лісового фонду України, свідчить про доцільність розгляду заявленої тематики, тим паче, що у представленому для аналізу формулюванні вона не має наукового висвітлення.

Виклад основного матеріалу. Як зазначає О. Корчинський категорія «засади» вживається в Конституції України та назвах низки законів України («Про засади запобігання і протидії корупції», «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні», «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики», «Про засади державної мовної політики»), але вичерпне тлумачення його в жодному акті не подається. Наприклад, у Законі України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» вказано, що «засади внутрішньої і зовнішньої політики визначають принципи та пріоритети державної політики у відповідних сферах», а Закон України «Про засади запобігання та протидії дискримінації в Україні» визначає «організаційно-правові засади запобігання та протидії дискримінації». Інший Закон «Про засади запобігання і протидії корупції» визначає «... основні засади запобігання і протидії корупції в публічній і приватній сферах суспільних відносин, відшкодування завданої внаслідок вчинення корупційних правопорушень збитків, шкоди, поновлення порушених прав, свобод чи інтересів фізичних осіб, прав чи інтересів юридичних осіб, інтересів держави». Законом «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» встановлено «... правові та організаційні засади реалізації державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» (Корчинський, 2019: 44). Тобто у більшості випадків цей термін позначає певну базу, фундамент, на якому «будується» функціональність певного явища чи процесу, в тому числі правових та адміністративно-правових.

Тому логічно вбачати, що у контексті досліджуваного питання нормативно-правовими засадами є сукупність закріплених у нормах адміністративного законодавства основних положень щодо його належної функціональності. Однак слід уточнити, що законодавчого обігу категорія «адміністративно-правовий механізм охорони лісового фонду України» не має, проте у текстах нормативно-правових актів можна зустріти такі формулювання як: «механізм управління збору за спеціальне використання лісових ресурсів та користування земельними ділянками лісового фонду»; «механізми прийняття управлінських та кадрових рішень у сфері лісового господарства»; «механізм державного управління в сфері лісового господарства»; «механізми управління лісами»; «механізми стимулювання лісорозведення приватними власниками земель»; «механізми стимулювання запровадження природозберігаючих технологій або їх елементів», «механізм продажу деревини» та власне – «механізми охорони, захисту, розширеного відтворення лісів». Зазначене свідчить, що категорія «адміністративно-правовий механізм охорони лісового фонду України» є теоретичним концептом

сукупного формулювання поняттєво-змістової складової, практичний дискурс функціонування якого передбачає втілення в правореалізацію публічною адміністрацією конкретних заходів щодо охорони земель на яких розташований ліс та забезпечення порядку екологічного ставлення кожного до біотопу та біоценозу, характерного для лісового покриву Землі.

Відповідно нормативно-правові засади адміністративно-правового механізму охорони лісового фонду України можна визначити як основні положення адміністративного законодавства загальноправового та конкретно-правового спрямування, що визначають особливості діяльності публічної адміністрації загалом та в контексті здійснення адміністративно-правової охорони лісового фонду України зокрема, а також регламентують порядок втілення в правореалізацію необхідних заходів щодо забезпечення його схоронності.

Тобто умовно аналізовані засади можна класифікувати на дві групи. Так, на наш погляд, до першої відносяться основні положення щодо функціональності державної служби в Україні, загальні принципи її здійснення та основні завдання публічного адміністрування у сфері лісових відносин. А до другої – основні положення щодо порядку організації та здійснення адміністративно-правової охорони лісового фонду України.

Уточнимо, що за конституційним правилом органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України (Конституція України, 1996). Для деталізації та конкретизації цього положення прийнято низку нормативно-правових актів адміністративного характеру. Так зокрема нормами Закону України «Про державну службу» встановлено, що в Україні функціонує в інтересах держави і суспільства публічна, професійна, політично неупереджена, ефективна, орієнтована на громадян діяльність із практичного виконання завдань і функцій держави (Про державну службу, 2015). Згідно з положеннями Кодексу адміністративного судочинства кожен суб'єкт владних повноважень зобов'язаний діяти: 1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що визначені Конституцією та законами України; 2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано; 3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дії); 4) безсторонньо (неупереджено); 5) добросовісно; 6) розсудливо; 7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи всім формам дискримінації; 8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на досягнення яких спрямоване це рішення (дія); 9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення; 10) своєчасно, тобто протягом розумного строку (Кодекс адміністративного судочинства України, 2005). У свою чергу, нормами Лісового Кодексу України встановлено, що основним завданням державного регулювання та управління у сфері лісових відносин є забезпечення ефективної охорони, належного захисту, раціонального використання та відтворення лісів (Лісовий кодекс України, 1994).

Узагальнено, можемо стверджувати, що основні положення адміністративного законодавства загально-правового спрямування репрезентують факт необхідності слідування суб'єктами владних повноважень конкретної процедури діяльності, яка за будь-яких обставин об'єктивується у рамках правового поля, задля можливості забезпечення ефективної охорони лісового фонду України.

Щодо забезпечення ефективної охорони лісового фонду України необхідно окремо відзначити, що мова йде про організацію комплексу заходів, спрямованих на збереження лісів від різноманітного негативного впливу, тобто забезпечення схоронності усіх складових лісового фонду України. При цьому, як зазначено вище, необхідно розглядати як аспект охорони земель на яких розташований ліс, так і забезпечення порядку екологічного ставлення кожного до біотопу та біоценозу, характерного для лісового покриву Землі, тобто збереження лісів від пожеж, незаконних рубок, пошкодження, ослаблення та іншого шкідливого впливу (Лісовий кодекс України, 1994).

Відносно першого аспекту, уточнимо, що нормами Конституції України землю визначено як основне національне багатство, що перебуває під особливою охороною держави (Конституція України, 1996). Закріплення у Основному законі вимоги щодо охорони земель свідчить про виключну важливість (Фролов, 2002: 73) земельно-ресурсних об'єктів у всіх сферах життєдіяльності, про запровадження державою особливих правових режимів та принципів щодо охорони (Фролов, 2002: 73) усіх категорій земель як природного ресурсу, порівняно з іншими об'єктами нерухомості. Таке конституційне положення знайшло своє відображення та деталізацію у нормах чинного Земельного кодексу України і відтворено у статтях 1, 4, 5, 91, 96, 103 та ін. (Фролов, 2002: 73). З позиції адміністративного дискурсу слід звернути увагу на норми Закону України «Про охорону земель» якими встановлено, що охорона земель передбачає систему правових, організаційних, економічних, технологічних та інших заходів, спрямованих на раціональне використання земель, запобігання необґрунтованому вилученню земель сільськогосподарського призначення для несільськогосподарських потреб, захист від шкідливого антропогенного впливу, відтворення і підвищення родючості ґрунтів, підвищення продуктивності земель лісового фонду, забезпечення особливого режиму використання земель природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення (Про охорону земель, 2003). Із зазначеного чітко бачимо, що в контексті лісового фонду охорона земель передбачає здійснення конкретних заходів (наприклад, забезпечення, моніторингу та контролю) щодо раціонального й цільового використання земель на яких розташований ліс, підвищення продуктивності таких земель, а також реалізації відповідних режимів використання окремих категорій земель, що входять до його складу.

Нормативно-правові засади щодо означеного відображено як в окремих нормах базисного законодавчого акта у сфері врегулювання земельних відносин (Земельному кодексі України) так і в: 1) законах України щодо порядку здійснення державного контролю за використанням та охороною земель – Кодекс України про адміністративні правопорушення, «Про землеустрій», «Про державний земельний кадастр» «Про охорону земель», «Про оцінку впливу на довкілля», «Про охорону навколишнього природного середовища», «Про державний контроль за використанням та охороною земель», «Про мораторій на зміну цільового призначення окремих земельних ділянок рекреаційного призначення в містах та інших населених пунктах» тощо; 2) інших нормативно-правових актах, наприклад, які встановлюють процедури здійснення охорони земель (Постанова Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про моніторинг земель», Наказ Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження Порядку консервації земель») або спрямовані на реалізацію окремих напрямів державної політики щодо охорони земель (Постанова Кабінету Міністрів України «Деякі питання реалізації Закону України «Про карантин рослин»»).

Зазначаючи про другий аспект необхідно відзначити, що мова йде про основні положення, передбачені Лісовим кодексом України, які передбачають базові правові основи щодо: 1) охорони та збереження пралісів, квазіпралісів, природних лісів (стаття 39–1; 2) організації та здійснення охорони лісів в Україні державною лісовою охороною та лісовою охороною інших постійних лісокористувачів і власників лісів (глава 16).

Деталізація зазначених положень здійснюється нормативно-правовими актами з ведення лісового господарства. Ці акти розробляються в установленому порядку центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства. При цьому основні вимоги до заходів з охорони лісів затверджуються нормативно-правовими актами Кабінету Міністрів України (Лісовий кодекс України, 1994). Як приклад можна навести Постанову Кабінету Міністрів України «Про затвердження Положення про державну лісову охорону», в якій уточнено, що метою діяльності держлісгоспів є здійснення правових, лісоохоронних та інших заходів, спрямованих на збереження, розширення відтворення, невиснажливе використання лісових ресурсів та об'єктів тваринного світу (Про затвердження Положення про державну лісову охорону, 2009).

Відповідно основні положення щодо порядку організації та здійснення адміністративно-правової охорони лісового фонду України визначають якими суб'єктами владних повноважень, яким способом та засобами й у межах яких різновидів адміністративно-правових відносин реалізовується та чи інша адміністративна дія охоронного спрямування щодо земель на яких розташований ліс та лісових екосистем.

Висновок. Аналіз думок вчених та положень чинного законодавства дає можливість стверджувати, що охорона лісового фонду України – це комплексне правове явище без чіткої регламентації якого унеможливлене забезпечення його схоронності як цінного суспільно-економічного ресурсу Українського народу. За загальним правилом, регламентація здійснення таких дій забезпечена нормами адміністративного законодавства, що безпосередньо спрямовані на деталізацію та розширення конституційних вимог як щодо охорони всіх земель України, в тому числі раціонального використання природних ресурсів, якими збагачена її територія, так і охорони природи та забезпечення екологічної безпеки, що включають відповідальне ставлення кожного до лісової екосистеми.

Список використаних джерел:

1. Кодекс адміністративного судочинства України від 06.07.2005 № 2747-IV // Відомості Верховної Ради України (ВВР) – 2005. – № 35–36, № 37. – Ст. 446.
2. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. № 254к/96-ВР. // Відомості Верховної Ради. – 1996. – № 30. – Ст. 141.
3. Корчинський О. І. Правові засади організації адміністративного судочинства в Україні: дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 / Корчинський Олег Іванович. – Львів : Національний університет «Львівська політехніка», 2019. – 185 с.
4. Лісовий кодекс України від 21.01.1994 № 3852-XII. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 1994. – № 17. – Ст. 99.
5. Приходько А. Категорійно-понятійне розмежування адміністративно-правових засад та принципів запобігання й протидії корупції в Україні / А. Приходько // Modern scientific researches. – 2020. – №11. Ч. 4. – С. 88–95.
6. Про державну службу: Закон України від 10.12.2015 № 889-VIII. // Відомості Верховної Ради (ВВР). – 2016. – № 4. – Ст. 43.
7. Про затвердження Положення про державну лісову охорону: Постанова Кабінету Міністрів України від 16.09.2009 № 976 / Урядовий кур'єр. – 2009. – № 172.
8. Про охорону земель: Закон України від 19.06.2003 № 962-IV. // Відомості Верховної Ради України (ВВР). – 2003. – № 39. – Ст. 349.
9. Фролов М. Охорона земель як еколого-правовий імператив земельного законодавства / М. Фролов // Вісник Хмельницького інституту регіонального управління та права. – 2002. – № 3. – С. 73–79.
10. Шишка Р. Категорія «засади» у приватному праві / Р. Шишка // Часопис Київського університету права. – 2015. – № 2. – С. 144–147.

References:

1. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy vid 06.07.2005 № 2747-IV [Code of Administrative Procedure of Ukraine from 06.07.2005 № 2747-IV]. (2005). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy (VVR) – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*, 35–36, 37, art. 446 [in Ukrainian].

2. Konstytutsiia Ukrainy: Zakon Ukrainy vid 28.06.1996 r. № 254k/96-VR. [The Constitution of Ukraine from 28.06.1996 № 254k / 96-VR]. (1996). *Vidomosti Verkhovnoi Rady – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*, 30, art. 141 [in Ukrainian].
3. Korchynskiy, O. I. (2019). Pravovi zasady orhanizatsii administratyvnoho sudochynstva v Ukraini [Legal bases of the organization of administrative proceedings in Ukraine]. *Candidate's thesis*. Lviv : Lviv Polytechnic National University [in Ukrainian].
4. Lisovyi kodeks Ukrainy vid 21.01.1994 № 3852-XII. (VVR) [Forest Code of Ukraine from 21.01.1994 № 3852-XII. (VVR)]. (1994). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*, 17, art. 99 [in Ukrainian].
5. Prykhodko, A. (2020). Katehoriino-poniatiine rozmezhuvannia administratyvno-pravovykh zasad ta pryntsyypiv zapobihannia y protyidii koruptsii v Ukraini [Categorical-conceptual delimitation of administrative and legal bases and principles of prevention and counteraction of corruption in Ukraine]. *Modern scientific researches*, 11, P. 4, 88–95 [in Ukrainian].
6. Pro derzhavnu sluzhbu: Zakon Ukrainy vid 10.12.2015 № 889-VIII. [On civil service from 10.12.2015 № 889-VIII]. (2016). *Vidomosti Verkhovnoi Rady – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*, 4, art.43 [in Ukrainian].
7. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro derzhavnu lisovu okhoronu: Postanova Kabinetu Ministriv Ukrainy vid 16.09.2009 № 976 [On approval of the Regulations on state forest protection Resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of September 16, 2009 № 976]. (2009). *Uriadovyi kurier – Government courier*, 172 [in Ukrainian].
8. Pro okhoronu zemel: Zakon Ukrainy vid 19.06.2003 № 962-IV. [On land protection from 19.06.2003 № 962-IV]. (2003). *Vidomosti Verkhovnoi Rady Ukrainy – Bulletin of Verkhovna Rada of Ukraine*, 39, art.349 [in Ukrainian].
9. Frolov, M. (2002). Okhorona zemel yak ekoloho-pravovyi imperativ zemelnogo zakonodavstva [Land protection as an ecological and legal imperative of land legislation]. *Visnyk Khmelnytskoho instytutu rehionalnoho upravlinnia ta prava – Bulletin of the Khmelnytsky Institute of Regional Management and Law*, 3, 73–79 [in Ukrainian].
10. Shyshka, R. (2015). Katehoriia «zasady» u pryvatnomu pravi [The category of "principles" in private law]. *Chasopys Kyivskoho universytetu prava – Journal of Kyiv University of Law*, 2, 144-147 [in Ukrainian].

DOI <https://doi.org/10.51647/kelm.2020.3.3.3>

REGULACYJNO-PRAWNE ZAPEWNIENIE ŚWIADCZENIA USŁUG FINANSOWYCH PRZEZ SPÓŁDZIELNIE KREDYTOWE NA UKRAINIE

Viktor Basai

*aspirant Katedry Administracji Publicznej i Administrowania
Narodowej Akademii Spraw Wewnętrznych (Kijów, Ukraina)*

ORCID ID: 0000-0003-1418-7535

Basai_Viktor@gmail.com

Adnotacja. Znaczenie artykułu polega na tym, że skuteczne funkcjonowanie gospodarki wymaga ciągłej mobilizacji, alokacji i redystrybucji zasobów finansowych między jej sferami i sektorami. Takie funkcje są wykonywane zarówno przez państwo, jak i przez rynek finansowy, który mobilizuje dobrowolne oszczędności i udziela pożyczek lub inwestycji, regulując sytuację finansową i gospodarczą kraju. W artykule podano pojęcie spółdzielni kredytowej jako nierentownej pozabankowej instytucji finansowej utworzonej na zasadach spółdzielczych poprzez połączenie osób fizycznych w celu zaspokojenia ich potrzeb finansowych, które uosabiają kombinację cech osoby prawnej i specyficznych cech (cech instytucji finansowej, nierentownego charakteru działalności, cech spółdzielni, cech podmiotu gospodarczego non-profit i organizacji pozabankowej), które łącznie określają jej rzeczywisty potencjał prawny i określają podstawy prawne jej działalności na rynku usług finansowych.

Słowa kluczowe: spółdzielnia kredytowa, usługi finansowe, obsługa prawna, pozabankowa instytucja finansowa.

REGULATORY AND LEGAL SUPPORT OF PROVISION OF FINANCIAL SERVICES BY CREDIT UNIONS IN UKRAINE

Viktor Basai

*graduate student of the Department of Public Administration
National Academy of Internal Affairs (Kyiv, Ukraine)*

ORCID ID: 0000-0003-1418-7535

Basai_Viktor@gmail.com

Abstract. The relevance of the article is that the effective functioning of the economy requires constant mobilization, distribution and redistribution of financial resources between its sectors and sectors. Such functions are performed both with the help of the state and with the help of the financial market, which mobilizes savings on a voluntary basis